

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: M. K., zastoupené Mgr. Andrejem Perepečenovem, advokátem se sídlem Praha 7 - Holešovice, Jana Zajíce 36, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 6. 2005, čj. 65 Az 6/2004 – 42,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se zamítá.**
- II. **Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 9. 2004, čj. OAM-2765/VL-20-08-2004 nebyl žalobkyni udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) a současně bylo vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu.

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě. V žalobě ze dne 4. 10. 2004, která byla tomuto soudu doručena dne 6. 10. 2004 pouze uvedla, že v předcházejícím řízení o udělení azylu v České republice byla zkrácena na svých právech, a proto napadá předmětné rozhodnutí v plném rozsahu; dále parafrázovala některá ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a zákona o azylu, která měla být správním orgánem porušena; pokud jde o skutkové důvody, odkázala na spisový materiál, který se vztahuje k její žádosti o udělení azylu.

Podáním ze dne 12. 11. 2004 požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 6. 2005, čj. 65 az 6/2004 – 42 bylo vysloveno, že se žalobkyni zástupce neustanovuje. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, ve které poukázala na svoji špatnou znalost českého jazyka, že se nemohla spojit s advokátem Mgr. A. Perepečenovem a že neobdržela formulář – „vzor 60“.

Krajský soud v Ostravě poté rozsudkem ze dne 28. 6. 2005, čj. 65 Az 6/2004 – 49 žalobu zamítl. Tento rozsudek stěžovatelka napadla další kasační stížností. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2006 k této (posledně uvedené) kasační stížnosti byl tento rozsudek krajského soudu zrušen a žaloba byla odmítnuta, když zdejší soud dospěl k závěru, že žaloba stěžovatelky neobsahovala žádný žalobní bod a tento nedostatek podmínky řízení nebyl v zákonné lhůtě odstraněn. Krajský soud v Ostravě tedy měl poté, co uplynula zákonem stanovená lhůta pro podání žaloby, žalobu stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout.

V dané právní věci zbývá rozhodnout o kasační stížnosti proti citovanému usnesení ze dne 24. 6. 2005. Při posouzení důvodnosti této kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Smyslem ustanovení zástupce žalobci soudem je, aby tento účastník řízení, který nemá dostatek finančních prostředků pro to, aby si sám zástupce zvolil, neutrpěl v řízení před soudem újmu. Soud, vedle posouzení majetkových poměrů musí zkoumat, zda je i zapotřebí tohoto zastoupení, tedy zda má i prakticky význam.

V dané věci již se zřetelem na to, že žaloba stěžovatelky nebyla způsobilá k projednání, nebyl dán důvod k tomu, aby stěžovatelce pro řízení o této žalobě byl ustanoven zástupce. Stěžovatelka o jeho ustanovení požádala až po uplynutí lhůty k podání žaloby, takže ani tento zástupce již uvedené podstatné nedostatky žaloby by nemohl odstranit. Pro úplnost je třeba uvést, že za této situace nemohlo ani dojít ke stavění lhůty k podání žaloby dle § 35 odst. 8 (poslední věta) s. ř. s. Proto byla kasační stížnost proti citovanému usnesení Krajského soudu v Ostravě zamítnuta.

Neúspěšné stěžovatelce právo na náhradu nákladů nepřísluší, žalovanému pak v řízení o této kasační stížnosti náklady nevznikly. Proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada těchto nákladů nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu